

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Cdo/191/2015
Identifikačné číslo spisu: 6812206042
Dátum vydania rozhodnutia: 26.05.2015
Meno a priezvisko: JUDr. Rudolf Čirč
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2015:6812206042.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne POHOTOVOST', s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, zastúpenej advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, v mene ktorej koná ako konateľ advokát doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné námestie 13, o náhradu majetkovej a nemajetkovej ujmy, vedenej na Okresnom súde Revúca pod sp. zn. 3 C 120/2012, o dovolaniach žalobkyne proti uzneseniam Krajského súdu v Banskej Bystrici z 22. mája 2014 sp. zn. 16 Co 837/2013 a sp. zn. 16 Co 839/2013 takto

rozhodol:

Dovolanie žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 22. mája 2014 sp. zn. 16 Co 837/2013 odmieta.

Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici z 22. mája 2014 sp. zn. 16 Co 839/2013 zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením z 22. mája 2014 sp. zn. 16 Co 837/2013 (ďalej aj „prvé uznesenie“) odmietol odvolanie žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Revúca (ďalej aj „súd prvého stupňa“ alebo „prvostupňový súd“) z 26. septembra 2013 č. k. 3 C 120/2012-70, ktorým bola žalobkyni uložená povinnosť zaplatiť súdny poplatok za podané odvolanie v sume 20 eur. Odmietnutie odvolania odôvodnil jeho oneskoreným podaním. Uviedol, že uznesenie súdu prvého stupňa bolo doručené do vlastných rúk zástupcu žalobkyne dňa 1. 10. 2013 a odvolanie bolo podané na pošte dňa 17. 10. 2013, teda deň po uplynutí odvolacej lehoty.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala dovolanie žalobkyňa. žiadala ho zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Uviedla, že postupom odvolacieho súdu jej bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O. s. p.), keďže odvolanie podala v zákonom stanovenej lehote. Namietala, že odvolanie nepodala na prvostupňovom súde osobne do podateľne ako to uviedol vo svojom rozhodnutí odvolací súd, ale ho odovzdala na prepravu doručovateľskej spoločnosti ReMax Courier Service, spol. s r.o., IČO: 35 825 456, so sídlom v Bratislave, Cikkerova 2 (ďalej aj

„doručovateľská spoločnosť“), ktorej predmetom podnikania je „poskytovanie poštových služieb“. Urobila tak dňa 15. 10. 2013, teda v čase, keď ešte márne neuplynula lehota na odvolanie. K dovolaniu pripojila doklad o odovzdaní zásielky na prepravu.

Ďalším uznesením z 22. mája 2014 sp. zn. 16 Co 839/2013 (ďalej aj „druhé uznesenie“) Krajský súd v Banskej Bystrici odmietol aj odvolanie žalobkyne podané proti uzneseniu Okresného súdu Revúca zo 17. apríla 2013 č. k. 3 C 120/2012-32, ktorým bola žalobkyňi uložená povinnosť zaplatiť súdny poplatok za vznesenú námietku zaujatosti v sume 66 €. I odmietnutie tohto odvolania odôvodnil jeho oneskoreným podaním. Uviedol, že napadnuté uznesenie okresného súdu bolo doručené zástupcovi žalobkyne dňa 13. júna 2013. Posledným dňom na podanie odvolania bol 28. jún 2013, ktorý pripadol na piatok. Keďže žalobkyňa podala odvolanie osobne na okresnom súde dňa 1. júla 2013, podala ho po uplynutí zákonnej pätnásťdňovej lehoty.

Aj proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala dovolanie žalobkyňa, pričom rovnako namietala, že postupom odvolacieho súdu jej bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O. s. p.), keďže odvolanie podala v zákonom stanovenej lehote. Aj v tomto prípade uviedla, že odvolanie nepodala na prvostupňovom súde osobne do podateľne ako to uviedol vo svojom rozhodnutí odvolací súd, ale ho odovzdala na prepravu doručovateľskej spoločnosti, ktorej predmetom podnikania je „poskytovanie poštových služieb“. Urobila tak dňa 28. júna 2013, teda v čase, keď ešte márne neuplynula lehota na odvolanie (§ 57 ods. 3 O. s. p.). Neexistoval preto dôvod na vydanie napadnutého rozhodnutia. K dovolaniu pripojila doklad o odovzdaní zásielky na prepravu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) skúmal najprv prípustnosť dovolania proti prvému uzneseniu odvolacieho súdu, pričom dospel k záveru, že dovolanie proti tomuto uzneseniu nie je prípustné.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

Podmienky prípustnosti dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 237 a 239 O. s. p.

Prípustnosť dovolania podľa § 239 O. s. p. v predmetnej veci neprichádza do úvahy. Vo výroku o odmietnutí odvolania nejde totiž ani o jeden z prípadov prípustnosti dovolania uvedených v tomto ustanovení, teda nejde o zmeňujúce, ani o potvrdzujúce uznesenie odvolacieho súdu a ani o uznesenie odvolacieho súdu, ktorým by rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev na zaujatie stanoviska.

Dovolací súd preskúmal prípustnosť dovolania proti prvému uzneseniu odvolacieho súdu aj z hľadísk uvedených pod písmenami a/ až g/ ustanovenia § 237 O. s. p., pričom nezistil existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonom ustanovení. Nezistil teda ani podmienku prípustnosti dovolania podľa § 237 písm. f/ O. s. p. spočívajúcu v odňatí možnosti účastníkovi konať pred súdom, ktorá by mohla byť daná aj v prípade rozhodnutia súdu o odmietnutí odvolania, ak by pre takéto rozhodnutie neboli splnené zákonom stanovené podmienky.

Odmietnutie odvolania v preskúmvanej veci odôvodnil odvolací súd jeho oneskoreným podaním. Dovolací súd sa preto zaoberal správnosťou tohto právneho záveru odvolacieho súdu, pričom zistil, že uznesenie Okresného súdu Revúca z 26. septembra 2013 č. k. 3 C 120/2012-70 bolo doručené zástupkyňi žalobcu dňa 1. 10. 2013, v dôsledku čoho 15-dňová lehota na podanie odvolania uplynula dňa 16. 10. 2013. Z obálky založenej v spise je zrejmé, že odvolanie bolo podané na poštovú prepravu na pošte Bratislava 1 č. zásielky RP00468178, teda po uplynutí odvolacej lehoty. Odvolací súd preto správne odvolanie ako oneskorené podané odmietol. Doklad pripojený žalobkyňou k dovolaniu nebol spôsobilý spochybniť uvedenú skutočnosť, pretože sa netýkal predmetného odvolania, ale iných odvolaní, ktoré mali byť doručené Okresnému súdu Revúca dňa 16. 10. 2013. Uvedené napokon potvrdzuje aj obsah samotného dovolania, v ktorom žalobkyňa vyčítala odvolaciemu súdu, že vychádzal z toho, že odvolanie podala osobne na súde prvého stupňa, hoci odvolací súd žiaden takýto záver nevyslovil. Pozornosti žalobkyne zjavne ušlo, že išlo o podanie odvolania na pošte, a nie o situáciu, kedy by bolo vyznačené v spise podanie odvolania osobne na súde.

Pri skúmaní prípustnosti dovolania proti druhému uzneseniu odvolacieho súdu dospel dovolací súd k záveru, že toto dovolanie je dôvodné.

Z obsahu spisu vyplýva, že uznesenie Okresného súdu Revúca zo 17. apríla 2013 č. k. 3 C 120/2012-32 bolo zástupkyňi žalobkyne doručené 13. júna 2013. Posledným dňom 15-dňovej lehoty na podanie odvolania bol 28. jún 2013 (piatok) tak, ako to vo svojom rozhodnutí správne konštatoval aj odvolací súd. Podacia pečiatka Okresného súdu Revúca (č. l. 35 spisu) obsahuje údaj, že odvolanie proti uzneseniu bolo podané na tomto súde osobne dňa 1. júla 2013. Z tejto skutočnosti vychádzal aj odvolací súd pri svojom závere o oneskorenom podaní odvolania. Zo žalobkyňou predloženého dokladu (č. l. 95 spisu) - detaily zásielky k prepravnému listu č. 1551530943, o ktorom odvolací súd v čase rozhodovania o odvolaní nemal vedomosť (žalobkyňa ho pripojila až k dovolaniu), však vyplýva, že žalobkyňa odvolanie odovzdala na doručenie doručovateľskej spoločnosti dňa 28. júna 2013, t. j. v posledný deň 15-dňovej odvolacej lehoty (podľa obsahu tohto dokladu mali byť doručovateľskej spoločnosti odovzdané dňa 28. 6. 2013 balíky adresované Okresnému súdu Revúca, ktoré mali obsahovať 1080 x odvolanie voči súdnemu poplatku 66 € a ktoré boli doručené dňa 1. 7. 2013). V obdobnej veci (sp. zn. 6 Cdo 124/2014, 6 Cdo 125/2014) túto skutočnosť výslovne potvrdila aj doručovateľská spoločnosť.

Keďže spoločnosť ReMax Courier Service, spol. s r.o. je Poštovým regulačným úradom registrovaným poštovým podnikom poskytujúcim poštové služby (označené ako OS - ostatné poštové služby) v zmysle zákona, treba ju považovať za orgán, ktorému je možné odovzdať podanie a ktorý má povinnosť toto podanie doručiť s následkom zachovania lehoty v zmysle ustanovenia § 57 ods. 3 O. s. p.

Námietka žalobkyne, že druhým rozhodnutím odvolacieho súdu o odmietnutí odvolania jej bola odňatá možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O. s. p. tak bola dôvodná. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici z 22. mája 2014 sp. zn. 16 Co 839/2013 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

V novom rozhodnutí rozhodne súd znova aj o trovách pôvodného konania a dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O. s. p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.